

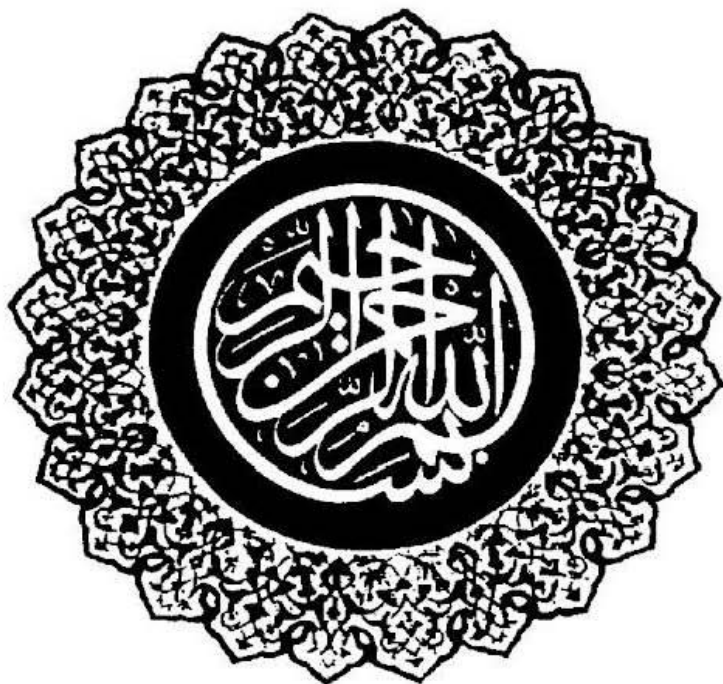
توري چشمي

(عينكي)

ليکوال: ډاکټر معمار حشمت الله اتمر
پېڅليک: وږی / کال ۱۴۰۷ لېږدي

Ketabton.com

ليکي پوهه:

سرليک: توري چشمي (عينکي)

ليکوال: داکټر مهندس حشمت الله ،، اتمر ،،

اېډيټور:

د پڅښتنې ډيزان: داکټر مهندس حشمت الله ،، اتمر ،،

خپرنډوی:

چاپشمبر: ۳۰

چاپ نېټه: وری / کال ۱۴۰۷

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له ليکوال او خپرنډوی سره خوندي دي، بي اخځ

ښوونې ترې د گټې اخيستنې اجازه نه شته.

.....

لړليک

چوپړی

سرليک

- ۱..... پڅينتی.
- ۲..... بسم الله الرحمن الرحيم
- ۳..... ليکي پوهه:
- ۴..... لړليک
- ۵..... تران (پيل، شروع، بريد)
- ۷..... د يادښتونو له پاره:
- ۸..... کيسه، داستان يا ناول:
- ۵۶..... د چاپ شويو کتابونو ليست
- ۶۱..... د کار لاندې کتابونو ليست
- ۶۲..... د وخت او امکان په صورت کې
- ۶۳..... د پڅينتی څټ

تران (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بې پايه ستاينه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د
وجود ماني او کاینات يې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره
د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقيقت له پېژندلو پرته جوړ کړل.
هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو
د پيدايښت يوه حتمي لامل دی.

عظمت، د ټولي نړۍ موجوديت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق
د رسيدو جوهر په يوه والي کې د اعتراف، تباهي او بې وسۍ يوه له
لوړو وسيلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل يوه بل داستان (ناول، کيسه) چې په گاونډ هېواد
(ايران) کې تېره شوی، بيا کابل ښار ته رسېدلې، وروسته اروپا ته
غزېدلې او تر اوسه هم الله روانه ده، د خپلو کتابونو مينوالو او
لوستونکو سره ګډ (شريکه) کړم.

زما د کتابونو مېنه وال يوازې معماران او انجينران نه دي،
او نه بايد اوسي، نوڅکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو ليکونو کې
توپير راوړم چې د هرې ځانګې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به
ما ډېته اړ کړي چې ليکنې مې توپير و لري او هم به مې مينه وال
ډېر شي.

پاکه ربه!

ز مور له پاره خپله لاره بي ستونزي كړه، تر څو مور له تا پرته بل څوك و نه وینو او نه يې پېژنو.
ز مور سره مرسته و كړه تر څو مو په وجود كي د غرور نځینه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپيڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوك چې دا كتاب لولي په ډېر درنښت هېله كېږي چې، خپلي غوښتنې او وړاندیزونه د دې كتاب د بيا كتنې له پاره، زما سره شريكه كړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په درنښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

.....

د يادښتونو له پاره:

- ۱-
- ۲-
- ۳-
- ۴-
- ۵-
- ۶-
- ۷-
- ۸-
- ۹-
- ۱۰-

کيسه، داستان يا ناول:

هغه پوره ۲۳ کاله د مخه په يوې افغاني کورنۍ مگر گاونډ هېواد (ايران) کې سترگې دې نړۍ ته خلاصې کړې.

هغه ډېره ښکلې، غټې شني بخونې سترگې، اوږدې وروځې، اوچته (جگه) پوزه، سرې شونډې، تور وېښتان، سپين گرد مخ د سپوږمۍ په شان درلودل.

هغه سپينه مينه وه.

ډېر ژر په ټولو گرانه شوه.

پلار او مور يې کوښښ وکړ تر څو هغې ښکلې ته، ښکلې نوم ومومي.

څو ورځې تېرې شوې، خو هغوی کوم ښه نوم ورته و نه موند.

بله ورځ هم تېره شوه.

مور يې په کوټې کې ناسته وه او کړکۍ نه يې غولي (حوبلۍ) ته کتل.

په غولي (حوبلۍ) کې ښکلې او ښايسته گلان ښکارېدل.

په گلانو کې يوه گل تر ټولو ښکلې وه.

د هغه گل نوم پروين و.

هغې و غوښتل چې دا نوم پر خپلې لور کېږدي.

په دې وخت کې انجلۍ موسکۍ شوه.

موري يي و خندل.

هغي ته يي مخ را وړاوه او ويي ويل:

ته لکه هغه گل ښايسته يي، زه غواړم پر تا هم د دهغه گل نوم کېږدم.

لمړی غواړم ستا د پلار سره هم دا نوم گډ کړم تر څو هغه هم راځي او خوشحاله وي.

د هغي پلار په دندې کې وه.

غرمه شوه، بيا مازيگر شو.

هغه د کار نه ستړی راغی او کوتي ته د ننه شو.

ښځي ته يي سلام وچاوه.

هغي هم د خپل مېړه سلام ته، وعلیکم و ويل.

بيا يي د هغي نه وپوښتل:

جلی څنگه ده؟

هغي و ويل:

تر اوسه ښه ده.

ښځي يي خپل مېړه ته و ويل:

تا ورته کوم ښه نوم وموند؟

هغه و ويل:

نه!

مگر زما ملگري او دوستان د فاطمي نوم خوښوي.

بنځي يې و ويل:

د فاطمي نوم خورا ډېر دی.

زمونږ د گاونډ لور هم فاطمه نومېږي.

زه غواړم هغې ته يوه نوی نوم و مومم.

داسې نوم چې ډېر لږ او ښايسته نوم وي.

بيا مېړه يې و ويل:

تا ورته کوم نوم خوښ کړی دی؟

هغې و ويل:

تر اوسه مې کوم ښه نوم ورته نه دی موندلی.

هغه لکه گل ښکلي ده.

ښه به دا وي چې پر هغې د يوه گل نوم کېږدو.

بيا يې و ويل:

ما نن د حويلی گلانو ننداره کوه.

يوه گلالی گل مې خوښ شو.

غوښتل مې چې د هماغه گل نوم پرې کېږدم.

له ځانه سره مې و ويل:

ښه به دا وي چې له تا سره يې هم گډ کړم.

کېدای شی ستا هم خوښ شي.

هغه و پوښتل:

د گل نوم څه دی؟

هغې و ویل:

د گل نوم پروین دی.

هغه و ویل:

بنکلی نوم دی.

زما هم خوښ شو.

په ریښتیا هم زمونږ لور د هغه گل په څېر (شان) ښایسته ده.

د دې له پاره چې هغه کوشنی ده، مونږ به ورته پرو و وایو.

بیا مېړه یې زیاته کړه.

زه ډېر ستړی یم.

حمام ته ځم او الته خپل مخ او لاس مینځم، بیا به راشم.

ښځې یې و ویل:

سمه ده!

هغه حمام ته لاړ.

مخ او لاس یې تازه کړ.

بیا یې پښې پرېمځې.

لمړی دهليز بيا کوتي ته د ننه شو.

پر توشکي کښېناست.

بيا يې تلويزيون روښانه کړ.

بالښت يې هم تر خټ (شا) کښېښود او تکیه يې پرې وکړه.

بيا ښځې يې و ويل:

سړیه!

په ترموز کې تود چای شته.

پيالي هم پاکې دي.

ځان ته دې چای واچوه.

هغه له ځايه پاڅېد.

الماری ته نږدې شو.

خپله پياله يې را واخيسته.

بيا يې ترموز هم ځانته نږدې کړ.

په پيالي کې يې، چای واچوه.

بيا يې له ښځې نه و پوښتل:

خوږه لرو.

هغې و ويل:

هو!

خوږه لرو.

مېړه يې و پوښتل:

خوږه چېرې ده؟

هغې و ويل:

هغه هم د المارۍ په پورتنۍ برخې کې ده.

هغه له ځايه پاڅېد.

المارۍ خوا ته روان شو.

د المارۍ دروازه يې خلاصه کړه.

بيا يې د خوږې کندانۍ (قندانې) را واخيست.

د المارۍ دروازه يې بېرته پورې او خپل ځای ته روان شو.

پر توشکې کښېناست او د تلویزيون په ننداره شو.

بنځې يې و ويل:

د تلویزيون غږ لږ ټيټ کړه.

پرو به راويښه کړې.

هغه و ويل:

سمه ده!

بيا له ځايه پاڅېد او تلویزيون ته نږدې شو.

د تلویزيون د غږ گوټکه يې تاوه او غږ يې ټيټ کړ.

بيا بېرته خپل ځای کې کښېناست او بر بالښت يې دډه (تکيه) واچوه.

چای يې پيالې کې واچاوه.

د کڼداني سر يې خلاص او خوږه يې هم خولې ته واچوه.

بيا چای يې ورپسې غږپ کړ.

هم يې د تلویزيون ننداره کوه او هم يې چای څښه.

په خوند، خوند يې دوي پيالې چای وڅښه.

بيا يې ښځې ته وويل:

ډېر مزه داره چای دی.

تا ته يې هم واچوم؟

هغې وويل:

نه!

مننه کوم!

ما ستا د راتگ نه مخکې، چای و څښه.

اوس مې زړه ته، نه کېږي.

بيا مېړه يې له ځايه پاڅېد، کڼداني يې راواخيست او الماری ته نږدې شو.

د الماری دروازه يې خلاصه او کڼداني يې بېرته پر خپل ځای کښېښود.

د الماری دروازه يې پورې (بنده) او خپل ځای ته روان شو.

پر توشکي کښېناست.

په دې وخت کې، ملا د ماښام آذان وکړ.

هغه له ځايه پاڅېد او تلویزیون ته نږدې شو.

د تلویزیون گوټکه يې تاوه او هغه يې مړ کړ.

بيا د اودس له پاره حمام خونې ته روان شو.

اودس يې وکړ.

ځنډ وروسته بېرته کوټې ته ستون شو.

جای نماز يې اوار او پر لمانځه يې پيل کړ.

لمونځ يې ادا کړ، بيا تلویزیون ته نږدې او هغه يې بېرته روښانه کړ.

بيا خپل ځای ته لاړ او پر توشکي کښېناست.

هغه تلویزیون په نندارې پيل کړ.

په تلویزیون کې د ماشومانو خپرونه وه.

هغه خپلې ښځې ته و ويل:

کاشکې پرو هم لږ غټه وای، اوس به يې د ماشومانو پروگرام ننداره کوه.

ښځې يې و ويل:

ته سوچ مه کوه.

هغه به ډېر ژر، د گل په څېر(شان) غټه شي.
هسي انجونې ژر غټېږي او بل کور(خاوند، مېړه) ته مېلمه کېږي.
هغه و خنډل او څه يې و نه ويل.
اوا (هوا) نوره هم تياره شوه.
هغه د خونې بربېنا روښانه کړه.
پرو هم د گل په څېر بیده وه.
مور يې پرې څادر غوړولې و.
د پرو نيا چې د خپلې لور مرستې ته راغلې وه، پخلنځي کې پر پخولو بوخته وه.
هغې د شپې ډوډۍ تياره کړه او بيا يې خپلې لور ته و ويل:
ډوډۍ تياره ده.
څه وکړم؟
لور يې و ويل:
رايې وړه، چې ويې خورو.
هسي شپې لنډې دي.
ژر، سبا کېږي.
مور يې و ويل:
ته رښتيا وايي.

تاسو لاسونه پرېمينځي، زه به ژر کتغ او ډوډۍ راوړم.

هغوی لاسونه پرېمنځل.

پرو نيا دسترخوان اوار او ډوډۍ يې پرې کښېښوده.

بيا يې د کتغ کاسې او غابونه پر دسترخوان کېښودې.

زوم ته يې و ويل:

ته پر خوراک پيل کړه.

زه ناروغي ته يځنۍ تودوم.

زوم يې و ويل:

سمه ده!

هغه پر خورو پيل کړ.

خوابنې يې پخلنځي ته لاړه او د ناروغي يځني ښوروا يې توده او په

کاسې کې يې واچوه.

يوه غټه کاجوغه يې هم په کاسې کې کېښوده او کوټې ته يې د ننه

کړه.

کاسه يې د ناروغي مخې ته کښېښوده.

بيا يې هغې ته ډوډۍ هم نږدې کړه.

هغې په خورو پيل کړ.

بيا هغه بېرته پخلنځي ته لاړه او ځان ته يې په کاسې کې کتغ واچاوه

او کوټې ته د ننه شوه.

هغوی ټولو په خوند او خوشحالي سره ډوډی وخوره.
دستر خوان ټول بیا تود چای راوړل شو.
چای هم په خوند سره و څښل شو.
ماسخوتن ناوخته شوه.
بیا ځایونه اوار او ټول بیده شوو.
پرو خو له ورايه بیده وه.
څه ځنډ وروسته له خوبه پاڅېده او مور يې ورته شیدې ورکړې.
بیا هغه بېرته بیده شوه.
هغه ډېره آرامه انجلۍ وه.
پرو ورو، ورو غټېده، مور او پلار به يې ورته، خوشحالي کوي.
څه وخت تېر شو.
هغه لږ لویه شوه.
په خپورو راغله.
بیا څه ځنډ وروسته په لڅپک او شپږ میاشتي وروسته په
درېدو(ودرېدو) شوه.
بیا په لارې تگ يې پیل کړ.
په دې وخت کې يې لکه ښارو خبرې کوي.
هغه نوره هم، په ټولو گرانه شوه.

لکه طوطي به يې خبرې کوي.
لږ، لږ به يې منډې هم وهي.
نوره هم لويه شوه.
هغه ډېره نامنوي (شوځه) وه.
په کوڅې کې يې ملگري و موندل.
د کور نه باندې به وته.
د خپلو همزولو سره به يې خبرې او لوبې کوي.
د هغې مينه د رسامۍ سره ډېره وه.
هغې به د کاغذ په سپينو پاڼو کې، رسمونه کارل (ويستل).
کله به يې مېوې، ونې او ودانۍ وېستي.
او کله به يې د کوشنيو الکانو او انجنو رسمونه کارل (ويستل).
هغې ته خدای ښکلا او استعداد ورکړی و.
هغه نوره هم لويه او د ښوونځي شوه.
پلار او مور يې هغه د سيمي په ښوونځي کې چې ډېری يې ايرانيان
او لږ برخه يې افغان مهاجر وو، گډه (شامله) کړه.
ښوونځی ډېر لرې نه و.
کله به يې مور او کله به يې پلار تر ښوونځي پورې، رسوه.
هغه په لارې بلده شوه.

خدای هغي ته ورور ور په برخه کړ.
هغه هم د پرو په څېر (شان) آرامه او ښکلی و.
پرو په ښوونځي کې ډېر ملگري وموندل.
بيا به د هغوی سره ښوونځي ته، تله او بېرته راتله.
هغي ایرانی فارسي ياده کړه.
هغي به په سبقونو کې کوښښ کاوه.
مور او پلار يې هم د هغي سره مرسته کوه.
هغه په ښوونځي کې مخکې شوه.
ښوونکو به هم هغه په ډاليو نازوه.
د هغي مينه د کورنو په رسمولو کې ډېرېده.
ښوونکو به هغي ته ويل:
ته د کورنو په رسمولو کې مينه او استعداد لرې.
ته بايد تکرره معماره شي.
هغي به د نازه خندل او څه به يې نه ويل.
هغي لمړنۍ زده کړې پای ته ورسوې.
بيا تخنيکي لېسې کې گډه (شامله) شوه.
الته يې د تخنيکي مضامينو سره مينه درلوده.

کورنی او بنوونکو به هغه معمارۍ ته هڅوه، تر څو په راتلونکي کې
تکره معماره شي.

هغې بنوونځي په لوړو نمرو بشپړ کړ او بیا په معمارۍ کې یې لوړې
زده کړې پیل کړې.

هغې څه نا څه لوړې زده کړې وکړې.

په هېواد کې د بهرنيانو حکمروايي وه.

کارونو او دندې خورا ډېرې وې.

هغې خپلې کورنۍ سره مشوره وکړه، تر څو کار وکړي.

کورنۍ یې وویل:

مونږ به کوبښن وکړو د ستا له پاره مناسبه کار و مومو.

هغې وویل:

سمه ده!

بیا هغې هم په خپله، هڅې پیل کړې.

د کار موندنې اعلانونه به یې کتل.

الله (ایران کې) دندې لږې وې.

د پرو کورنۍ خپلو دوستانو او خپلوانو سره، تگ او رتگ درلود.

هغوی به ویل:

اوس هېواد کې کارونه خورا ډېر دي.

بنه به وي چي هېواد ته لار شوو.

د پرو کورنۍ به ويل:

ستاسو خبره ريښتيا ده.

خو!

مونږ دلته عادت کړي دي.

دلته دندې لرو.

په څه خوايو دلته راغلو.

بيا به هېواد ته لار شو.

بهرنيان هسي د هېواده وځي.

هيواد کي نارامي ده.

هرې خوا جگړې دي.

لږ مو ماغزه په کرار شوي دي.

بنه به وي، لږ نور هم صبر وکړو.

يوه ورځ پرو و ويل:

زما له پاره دندې ډېرې دي.

بنه به داوي چي هېواد ته لار شوو.

پلار يې و ويل:

زمونږ سيمه نا امنه ده.

څرنگه الله ژوند وکړو؟

پرو ويل:

مونږ به په کابل کې ژوند وکړو.

پلار يې و ويل:

الله مونږ کوم کور او يا د اوسېدو ځای نه لرو.

هغې و ويل:

الله به، کرايي کور ونيسو.

پلار يې و ويل:

دا کار ستونزمن دی.

دلته زه او د ستا مور دندې لرو.

الله زمونږ له پاره دندې به نه وي.

څومره به د دندو له پاره وگرځو؟

بيا بېرته راتگ هم گران دی.

هغې و ويل:

ما د ځان د پاره دنده موندلې ده.

زه غواړم هېواد ته لاړه او الله کار وکړم.

پلار يې و ويل:

کابل کې زمونږ نږدې خپلوان نه شته.

پر بېگانوو، اعتماد سخت دی.

کاش، ته الک وای.

ته خو ښکلي انجلۍ يې.

بيا هغې و ويل:

زه يوازې نه يم.

زما خو خورونو هم ځانو ته، کارونه موندلۍ دي.

مونږ به، يوه ځای ژوند و کړو.

د ورځې به کار ته ځو او د شپې به په يوه ځای کې اوسېږو.

بيا مور يې و ويل:

سمه ده!

خو ډېر احتياط به کوي.

هغې و ويل:

سمه ده!

بيا يې مور ته و ويل:

لوی بکس لرو؟

مور يې و ويل:

هو بکس خوشته مگر لږ زوړ دی.

هغې و ويل:

کومه ستونزه نه شته.

بيا مور يې بکس تش کړ او پرو ته يې ورکړ.

پرو بکس واخيست او شاوخوا يې پر توکر باند پاک کړ.

بيا يې خپل کالي او نور اسباب (وسايل) په کې کښېښودل.

بکس سر يې بند کړ.

بيا يې مور ته وويل:

کوم کلف لرو چې بکس کلف کړم.

مور يې وويل:

نه!

مور يې د هغې نه وپوښتل:

کله حرکت کوي؟

هغې وويل:

لږ صبر وکړه له ملگرو نه وپوښتم.

هغې غورکي راواخيست او خپلې خوړنې ته يې زنگ وواه.

خوړنې يې غورکي پورته او اړيکي ټينگي شوې.

د سلام او عليک نه ورسته پرو وپوښتل:

زما کورنۍ موافقه وکړه چې زه هم کابل ته لاړه شم.

کالي او بکس مې تيار دی.

څه وخت کابل ته ځو؟

هغي و ويل:

زه به د نورو انجونو نه پوښتنه وکړم، بيا به لږ ځنډ وروسته تا ته
زنگ و وهم.

پرو و ويل:

سمه ده!

زه ستا په انتظار يم.

بيا يې د هغي سره خدا پاماني وکړه او غورکی يې بند کړ.

څو دځيکې لا نه وې تېرې شوې چې په غورکی کې، زنگ راغی.

پرو غورکی را پورته او هغه يې روښانه کړ.

خورږني يې سلام ورکړ.

پرو هم د هغي سلام ته وعلیکم و ويل.

بيا يې زياته کړه.

ما د ټولو انجونو سره خبرې وکړي.

ټول پلان لري چې سبا نه بل سبا ته د کابل تکت واخلو او درېيمه
ورځ کابل ته لاړ شوو.

پرو و ويل:

سمه ده!

دا بڼه کار شو.

زه به سبا ته د بکس له پاره کلف او څه نور روغتیایی اسباب واخلم.

خورني يې و ويل:

سمه ده!

بيا به په غورکي کي يوه بل ته خبر ورکړو.

پرو مننه وکړه او غورکی يې بند کړ.

بيا يې خپلې کورنۍ ته و ويل:

زه د تگ له پاره پوره وخت لرم.

سبا به بازار ته لاړه شم او د بکس له پاره به کلف او څه روغتیایی اسباب واخلم.

پلار يې و ويل:

سمه ده!

بيا يې د هغې مور ته و ويل:

ته پرو ته د کلف او روغتیایی اسبابو پيسې ورکړه.

زه به هغې د تکت، نورو شيانو او د کابل د اوسېده د يوې میاشتنې خرچه (مصارف) پيسې له بانکه راوباسم.

بنځي يې و ويل:

سمه ده!

بيا هغه الماری ته لاړه او د الماری کښتینۍ حصه یې خلاصه او پیسې یې ترې واخیستې.

پیسې یې وشمېرې او بیا یې څه پیسې ترې را بېلې او پرو ته یې ورکړې.

نور یې بېرته پر خپل ځای، د ورځنۍ خرچې ته کښېښودې.

پرو ډېره خوشحاله شوه.

د مور او پلار نه یې مننه وکړه.

شپه شوه.

د شپې دودۍ وخورل شوه او بیا چای هم و څښل شو.

پرو وختي بیده شوه.

هغه سهار له خوبه پاڅېده.

مور او پلار یې کار ته تللي وو.

ورور یې ښوونځي ته تللی و.

هغې د خپل ځان د پاره چای دم او هغه یې و څښه.

بيا یې جامې بدلې کړې.

وروسته یې خپلې خوررني ته زنگ و واهه.

بيا یې هغې ته و ویل:

زمونږ تر کوره راشه!

نيمه گري تېره شوه.

خورړنه يې ورسېده.

دروازه يې وټکوه.

پرو دروازي ته لاړه.

دروازه يې هغې ته خلاصه او د چای ست يې وکړ.

خورړني يې مننه وکړه او هغې ته يې وويل:

راځه چې ځو.

بيا اوا گرمېږي.

زه هم د خپل ځان د پاره څه شيان اخلم.

پرو وويل:

سمه ده!

يوه شېبه !

زه خپله کڅوړه (دستکول) واخلم بيا به يوه ځای لاړ شوو.

خورړنه يې د دروازي تر څنگ ودرېده او پرو دالان ته د ننه شوه.

خپل بوتونه يې بدل، کڅوړه يې اوږې ته واچوه او دروازي خوا ته

روانه شوه.

بيا دواړه د دروازي نه و وتي.

پرو دروازه بنده او کلف کړه.

هغوی څه لاره په پښو لارې بیا مو تر ته وختې او ښار ته لارې.
الته یې سوداوي واخیستې او بېرته کور ته ستني شوې.
وخت غرمه وه.

پرو کتغ تود او داوړو په خوند و خوړ.

بیا خوړنې یې و ویل:

زه کور ته ځم.

څه نور شيان سره سم او په بکس کې به یې کېږدم.

پرو و ویل:

سمه ده!

بیا یې د پرو نه خدای پاماني واخیسته او خپل کور ته روانه شوه.

ورځ تېره شوه.

د هغې مور او پلار هم کور ته ستانه شوو.

پلار یې د بانک نه پیسې اخیستې او پرو ته یې ورکړې.

هغې د خپل پلار نه مننه وکړه.

شپه تېره او سبا شو.

پرو هم د خپلو خوړنو سره ټکټ خرڅلاو ته لاره، ټولو د کابل ټکټ
واخیست او هر څوک خپلو کورونو ته ستانه شوو.

ماښام شو.

د پرو پلار او مور هم کور ته ستانه شوو.
ورور يې مازيگر وختي کور ته راغلی و.
پرو د برنډې په کونج کې، ولاړه وه.
هغې د خپلې خور ږنې سره په غورکي کې خبرې کوي.
د هغې پام، غورکي کې وه.
مور ته يې پام نه و.
مور يې هغې ته غږ کړ.
د چا سره خبرې کوي؟
هغې لمری خپلې مور ته سلام و اچوه.
مور يې د هغې سلام ته، و عليکم و ويل.
بيا هغې و ويل:
د خپلې خور ږنې سره، خبرې کوم.
مور يې کوټې ته د ننه شوه.
د هغې خبرې بشپړې شوې.
غورکي يې بند کړ.
پرو هم کوټې ته د ننه شوه.
مور يې و پوښتل:
تکت دي وپېره (واخيست).

هغي و ويل:

هو موري!

تکت مي وپېره.

مور يي بيا و پوښتل:

څه وخت الوتنه لري؟

هغي و ويل:

سبا وختي.

مور ته يي ژړا ورغله.

هغي خپل مخ وگرځاوه او په دسمال يي اوښکي پاكي کړي.

د پرو ورته پام نه و.

بيا يي پرو ته و ويل:

په ترموز کې چای شته؟

هغي و ويل:

نه!

ما او ورور مي و څښه.

اوس دستی به پر برېښنا اوبه و ویشوم او تازه چای به، دم کړم.

مور يي و ويل:

خير يوسي!

خدای دي کاميابه لره.

پرو د کوتي نه و وته او پخلنخي خوني ته لاره.

الته يي چای دم او بيا يي کوتي ته راوړ.

پلار يي پر توشکي ناست او د تلوېزون ننداره کوه.

هغي لمړی خپلي مور ته واچاوه.

بيا چايجوش يي پلار ته، نږدې کښېښود.

الماری ته نږدې او درې پيالي يي را کښته کړې.

بيا يي پيالي د چای سره کنگال او بلې پيالي کې يي واچوې.

وروسته يي په ټولو پيالو کې چای واچاوه.

لمړی پياله يي پلار، دوېمه يي خپل ورور ته کښنودې.

بله يي د ځان سره نږدې کښنوده.

بيا ولاړه او د الماری نه يي د خوړې کڼداني (قنداني) واخيست او د

چايجوش خوا ته يي کښېښود.

د کڼداني سر يي خلاص کړ او ويي ويل:

کولای شئ خوږه هم واخلي.

پلار يي مننه وکړه.

چای وڅښل شو.

بيا مور يي پاڅېده تر څو د شپي له پاره، خواړه پاڅه کړي.

هغي د چای پياله ډکه کړه او له خانه سره يې، پخلنځي ته يوړه.
گرې يې الله تېره او دشپې له پاره يې خواږه پاڅه کړل.
بيا يې پرو ته غږ کړ.

پرو لوري!

پرو لوري!!

هغي غږ کړ:

څه وايي موري؟

موري و ويل:

کتغ پوخ دی.

لاسونه پرېمنځه او دسترخوان اوار کړه.

هغي و ويل:

سمه ده!

هغي د لاس اوبه راوړې او د خپل پلار او ورور په لاسونو يې واچوې.

بيا يې دسترخوان اوار او ډوډۍ يې پرې کښېښوده.

موري هم کتغ په غابونو کې و وېشه (واچاوه).

کتغ يې کوټې ته د ننه او پر دسترخوان يې کښېښوده.

پرو ولاړه شوه او د پخلنځي نه يې د اوبو لوبنۍ (جک) راوړل او هغه يې هم پر دسترخوان کښېښود.

ډوډۍ په خوند سره پيل شوه.

مور يې ډېره خپه وه.

هغې د شپې ډوډۍ لږه وخوړه.

مېړه يې وويل:

د پرو مورې!

نن شپه دې ډوډۍ لږه وخوړه.

ناروغه خو به نه يې؟

هغې وويل:

نه!

ناروغه نه يم.

هسې لږ خپه يم.

مېړه يې وويل:

مه خپه کيږه.

پرو اوس لويه شوې ده.

ډېره هوښياره ده.

هغه د خپل په ښه او بد ښه پوهېږي.

له بل پلوه هغه يوازې نه ده.

د هغې سره يې خورړني هم شته.

هغوی به د ورځې کار کوي او د شپې به ځانونه کتغ هم کوي.

وچه ډوډۍ به له نانوایي څخه اخلي.

يوازې ورته دعاوې کوه.

هغې و ويل:

سمه ده!

په دې وخت کې پرو ته زنگ راغی.

هغې غورکي واخيست او خبرې يې پيل کړې.

بيا خورړني يې و ويل:

سبا وختي اوایي ډگر ته راتلی شي؟

هغې و ويل:

هو!

بيا خورړني ته و ويل:

بنه به دا وي چې ته، ټکسي موټر ونيسي او زمونږ کور خوا ته، راشي.

زه به و وځم او خپل بکس به په ډاله کې کېږدم، بيا به يوه ځای لار شوو.

خورږني يې و ويل:

سمه ده!

وختي بیده او سهار وخته له خوبه اوچته (جگه) شه.

پرو و ويل:

سمه ده!

بيا يې د پرو نه خدای پاماني واخيسته او غورځی يې بند کړ.

په دې وخت کې پلار يې و ويل:

ته وختي بیده شه.

زه به وختي تا له خوبه راويښه کړم.

هغې ومنه او بیده شوه.

پلار يې د شپې چندان خوب و نه کړ.

وختي پاڅېد او پرو يې هم د خوبه پاڅوه.

هغې خپل مخ او لاسونه پرېمنځل.

پر بکس يې لاس کش کړ.

ټول شيان په بکس کې ول (وو).

بيا يې بکس کلف او کلي يې په کڅوړې کې واچوې.

په دې وخت کې د موټر غږ شو.

دکور دروازه وټکېده (وهل شوه).

پلار يې دروازي ته لار.

دروازه يې خلاصه کړه.

د پرو خورړني د موټر کړکۍ نه سر و باسه او هغه ته يې سلام و اچاوه.

هغه هم د هغې سلام ته وعلیکم و ويل.

بيا هغې و پوښتل:

پرو تياره ده؟

هغه و ويل:

هو!

يوازي يوه دکيکه!

هغې و ويل:

ستونزه نه شته.

د پرو پلار کور ته دننه شو، بکس يې په لاس کې واخيست او د تکسي ډالې کې يې، کښېښود.

په دې وخت کې د پرو مور او ورو هم د خدای پامانۍ له پاره دروازي ته روان شوو.

مور يې يوه بدنۍ له اوبو ډکه او دروازي ته لاره.

دروازې نه د باندې يې د پرو او هغې خورړني سره يې خدای پاماني وکړه.

هغه يې په غېږ کې ونيوه او څو ځل يې په سر مچ کړه.

بيا پرو د خپل پلار او ورور نه هم، خدای پاماني واخيسته او موټر ته د ننه شوه.

بيا مور يې غږ کړ.

کوم وخت چې کابل ته ورسېدې مونږ ته زنگ و وهه.

هغې و ويل:

سمه ده!

حتماً زنگ وهم.

تکسي چلونکي موټر چالان کړ.

بيا ورو، ورو يې حرکت وکړ.

د پرو مور هغوی پسې اوبه وشيندې.

سترگي يې د اوښکو ډکې او لږ يې وژړل.

هغوی ټول دروازي څټ (شا) ته ولاړ وو.

موټر پسې يې کټې تر څو موټر د سيمې نه پنا شو.

بيا هغوی خپه، خپه کور ته د ننه او دروازه يې وتړه.

گرې وروسته هغوی اوابي ډگر ته ورسېدې.

الته نورې خورنې يې هم په انتظار وې.

هغوی تر ټولو د مخه رسېدلي وې.

بيا ټولي سره يوه ځای شوې.

په خندا او خوشحالي سره اوایي ډگر ودانی ته د ننه شوې.

خپل بکسونه يې په کتار (قطار) کې کښېښودل او د تلاشی نه وروسته يې مسول کس ته وسپارل تر څو الوتکې ته يې، د ننه کړي.

بيا هغوی خپله، ودانی سالون ته د ننه شوو.

پر څوکیو کښېناستل تر څو د هغوی د ختلو وار (نوبت) راشي. گړی وروسته غږ شو.

د کابل الوتکې کسان دې سالون نه د باند او په بس کې وخپري. هغوی ته الوتکه په انتظار ده.

هغوی ټولي ودرېدي او د سالون نه د باندې شوې بيا په موټر کې وختي.

موټر هم روان او د الوتکې زینو سره جوښت (نږدې) ودرېد.

بيا د الوتکې میلمه پال (سټیورډیسي) غږ کړ:

د کابل مسافر دې را پورته شي.

هغوی هم الوتکې ته پورته شوو.

مسافر په خپلو ځایونو کښېناستل.

د الوتکې دروازه وتړل شوه.

بيا څو دکیکې وروسته الوتکه لمړی د ځغاست لیکې بيا اوا ته اوچته شوه.

دوې گړۍ وروسته الوتکه د کابل په نړيوال ډگر کې راکښته شوه.
هغوی د لارښوونې سره اوایي ډگر ودانۍ ته د ننه شوو.
پرو او د هغې خوږونو ځانو ته د افغانستان سیم کارتونه و پېرل.
بیا یې خپلو کورنیو سره اړیکې ټینګې کړې.
پرو هم د خپلې مور سره خبرې کړې.
دا د پرو او د هغوي خوږلرنو لمړۍ اوایې سفر و.
پرو نوې ځوانه شوې او ډېره ښکلې وه.
په څو ورځو کې یې په ښه ځای کې دنده و مونده.
هغه به د ورځې دندې ته تلل او ماښام به د خوږونو ځای ته تلل.
هغې به ښې جامې اغوستې او په حجاب کې به دندې ته تلل.
کله به یې د پرتوګ پرځای کوبای پتلون هم اغوسته.
هغې ښه اخلاق درلود.
هغې به په ښې او پسته ژبې خبرې او پوښتنو ته ځوابونه ویل.
ورسپارل شوې دندې به یې په ښې توګه تر سره کوي.
هغه ورځ تر بلې په خپل مسلک کې، تکره کېده.
هغې د ټولو سره ښه چلند درلود.
څه کوشنۍ پروژې یې هم بشري کړې.

هغه به د کاري سيمې ته، د نورو معمارانو سره تله، البته به يې اندازې
اخيستي او بيا به يې په دفتر کې د کمپيوټر په مرستې، تر سره کوي.
هغه هم په ښکلا او هم په دندو کې مشهوره شوه.

ځينې ځوانان به د هغې نندارې له پاره په يوه او بله پلمه تلل.
ځينو د هغې نه څه مسلکي پوښتنې کوي، هغې به په ورين تندي
پوښتنو ته، ځوابونه ويل.

په دندې کې يې خوررني و موندې او د هغوی سره به يې کله ناکله
خبرې هم کوي.

د دندې نه وروسته به لوی سړک (پاخه سړک) ته، تله او د موټر
انتظار به يې کوه.

هغې په ليدو سره به ډېر موټرچلونکي د هغې خوا ته درېدل او هر چا
به ويل:

راځه!

زه به دې ورسوم.

مگر هغه به آرامه ولاړه او هغوی ته به يې نه کتل.

يوه ټوډي موټر والا به هغه تر دندې رسوه او بيا به يې د اوسېدو
سيمې ته لېږدوه.

هغه کس هم د هغې سره په دندې کې يوه ځای ولي په بل رياست کې
يې دنده تر سره کوه.

کس هم د پرو د اوسېدو ځای ته څېرمه اوسېده.

څه وخت تېر شو.

په هېواد کې حالات وړان (خراب) شوو.

بهرنيو ځواکونو د وتو اعلان وکړ.

هرې خوا د طالبانو حملې پيل شوې.

کله به سيمو او کله به ولسواليو سقوط کاوه.

خلک هک پک پاتې وو.

شتمونو او د جمهوريت لوړپوړو چارواکو هم په بېلا بېلو پلمو ځانونه
تېښتې ته چمتو کول (برابرو) او له هېواد څخه به وتل.

نظامي غونډونه او قطعي به د طالبانو لاس ته، ورتلي.

په هېواد کې سم غوبل روان وو.

ورو، ورو ولايتونه هم د طالبانو لاسونو ته ورغلل.

بهرنۍ يانې امريکايي ځواکونو خپل ځانونه تېښتې ته چمتو کول.

جمهوريت جنرالان هم په تېښتېدو شوو.

جگړو زور واخيست.

طالبانو ډېرې ولايتونه ونيول.

بيا يې کابل ولايت ته مخه وکړه.

کابل ښار کلا بند شو.

د هرې خوا نه حملې پيل شوې.

د غرمي وخت شو.

د جمهوريت کارکونکي، په خپلو دندو بوخت وو.

بېلا بېلي (رنگارنگ) آوازي شوې.

چا به ويل:

طالبانو پلچرخي زندان ونيو او ټول بنديان يې د بنده نه خلاص کړل.

چا به ويل:

طالبان کمپنۍ بازار ته ورسېدل.

ټول خلک په وېره کې وو.

ماسپينين شو.

جمهور ريس هم کابل ته شا او خپلې پښې سپکې او له هېواده و تښتېد.

نورو چارواکو هم ځانونه تېښتي ته چمتو کړل.

ځيني د پارلمان غړو گاونډ هېواد يانې پاکستان ته په الوتکې کې و تښتېدل.

دفترونه رخصت او کارکونکي خپلو کورونو خوا روان شوو.

سړکونو کې، د موټرو گڼه گونه وه.

هر چا به کوښښ کاو خپلو کورونو ته ځان ورسوي، تلویزیون او راډیوگانو ته غوړ شي.

لارې بندې وې.

چا چې خپل (شخصي) موټر درلودل، خپلو موټرو سره په سړکونو کې بند پاتې وو.

اوا (هوا) لږه تیاره شوه.

ماینډام نږدې شو.

خلک وار خطا له یوې خواوو نه بلې خواوو ته ځانونه، رسول.

ماسخوتن شو.

بیا ناوخته شوه.

شاوخوا چوپه چوپتیا وه.

طالبان کابل ته د ننه شوو.

لمړۍ یې ځانونه نظامی بیا وروسته یې ملکي ادارو ته، ورسول.

سهار شو.

هرې خوا د طالبانو گزمې پیل شوې.

هغوی پر ټول هېواد قبضه ټینګه کړه.

عمومي بېننه (عفو) یې اعلان کړه.

چا د چا سره، کار نه درلود.

چوپه چوپتیا وه.

خلک د کورو نه، نه وتل.

لوی دکانونه او مغازې ټولې بندې وې.

جمهوريت عسکرو او منسوبينو خپلي ملکلي جامي (کميس او پرتوگ) واغوستل او هر يو خپلو سيمو خوا راوان شوو.

هر چا به کوبنبن کاوه ژر، ژر ځانونه خپلو کورونو ته، ورسوي.

په اوایي (هوايي) ډگر کې د ننه، امریکایانو گزمې کوي.

د هغو شمېره تر اووه زرو هم ډېره وه.

غټي الوتکي په کبنته کېدو شوي.

هغوی لمړی خپل ملکي وگړي او بيا پخوانيو افغان کارکونکو ته پيغامونه ورکړل تر څو اوایي ډگر ته ځانونه ورسوي.

بهرني ملکونو وگړو هم خپل ځانونه اوایي ډگر ته ورسول.

پر الوتکو هېڅ وار (نوبت) نه و.

هر چا به کوبنبن کاوه تر څو ځانونه اوایي ډگر ته ورسوي او الوتکو کې کبنېني.

د اوایي ډگر شاوخوا طالبانو څارنه او گزمې کوي.

خلک به پر کانکرېتي دېوالونو پورته کېدل او د ننه به يې ځانونه رسول.

سخت او بد حالت و.

چا به خپل ماشومان امریکايي عسکرو ته ورکول چې د ديوال نه يې اوایي ډگر ته د ننه او بيا وروسته خپله هم د ننه شي.

ډېری خلک د پښو لاندي شوو.

څه مړه او څه هم ټپيان شوو.

يوه به تر بل ځانونه مخکي کول.

د چا سره اسناد او د چا سره به د برېښنا بلونه وو.

هر يوه به کوبښ کوه تر څو الوتکو ته، وڅپړی.

چا به نه کتل چې الوتکه روغه ده که نه؟

ملکی ده او که نظامي.

خلک به د الوتکو په وزرو ختل.

چا به په انجن او چا به په ټایرو کې ځانونه نیول او د الوتو په وخت کې به له الوتکو ولېدل او مړه کېدل.

پرو هم د مفتۍ تگ خبره واورېد.

په خوارۍ سره یې ځان اوایي ډگر ته ورساوه.

بیا یې خپلو دوستانو او همکارانو سره اړیکې ټینګې کړې.

له هغوی یې هم و غوښتل تر څو اوایي ډگر ته راشی.

هغه لږ، لږ په انګرېزي هم پوهېده.

ځان یې د بهرنیو دروازي ته ورساوه او د هغوی یې و غوښتل تر څو اوایي ډگر ته د ننوتو اجازه ورکړي.

هغه د اوایي ډگر ختیځه دروازه وه.

الته ګڼه ګڼه وه.

تېله تمبه هم خورا ډېره وه.

هغې خپل ځان د بارون (باران) هوټل ته څېرمه کوم چي د امريکايانو
استخباراتي اډه (ځای) و، ونيو.

د ودانۍ شاو او خوا ډېری ملکي بهرنيان وو.

هغه د شپې د خوا وتوانېده ختيزې دروازي ته ځان نږدې کړي.

د بهرنيانو په مرستې اوياي ډگر ته، ننوته.

بيا د الوتکو خوا ته لاړه.

د هغې سره په سلگونو کسان، نور هم وو.

الوتکې به تلې او راتلې.

څه ځنډ وروسته، ختيزې دروازي ته څېرمه، چاودنه وشوه.

په چاودنې کې تر څوارلسو پورې امريکايي عسکر او تر دووسوو
ډير افغانان و وژل.

په دې چاودنې کې د ملکي افغان ټپيان تر څلوروسوو هم ډېر وو.

الته نږدې د اوبو لښتې هم و.

لښتې په وينو سور وو.

ځايي خلکو ټپيان په لاس گاډوکې د سيمي و ويستل.

هغوی يې نږدې روغتونو ته ورسول.

جمهوريت هم هسې نوی لړنگ شوی و.

په اوایي ډگر کې د ننه د الوتکو شور ماشور و.
څوک نه پوهېدل چې له کومې خوا راځي او کومې خوا ته ځي.
تولي الوتکې نظامي او امریکایي وې.
پرو هم په تېله او تمبه یوې الوتکې ته د ننه شوه.
د ننه یوې خوا ته آرامه کښېناسته.
په لسگونو نور کسان هم الوتکې ته، د ننه شوو.
خنډ وروسته الوتکه د خغاست لیکې ته لاړه.
څو ثاني یې پر لیکې منډې کړې.
بیا اوا ته، اوچته شوه.
هېڅوک نه پوهېدل چې الوتکه چېرته ځي.
د الوتکې د ننه کسانو خوشحالی کوي چې له هېواده په وتو دي.
څو گړۍ تېرې شوې.
شپه سبا شوه.
الوتکه مخ په کښته کېدو شوه.
الوتکې شیشې نه درلودې.
څوک نه پوهېدل چې کوم هېواد دی.
چا به ویل امریکا او چا به ویل کانادا ته ورسېدو.
الوتکه د خغاستې پر لیکې ټکته شوه او د اوایي ډگر ودانۍ خوا لاړه.

الته ودرېده .

د الوتکي دروازه خلاصه شوه.

يوه نظامي کس خلکو ته و ويل:

اروپا ته ښه راغلاست.

د الوتکي نه ورو، ورو د باني شئ.

د لار ښوونکو لارښوونو ته، غور شئ.

بيا يوه نظامي کس په انگرېزي خبرې پيل کړي.

ډېري خلک، په ژبي نه پوهېدل.

بيا يې يوه کس وموند کوم چې تر نورو په انگرېزي ژبي ښه پوهېده.

کس به انگرېزي ويله او ژباړونکي به د هغه وينا ژباړله.

هغوی ټول تر څلور سو کسانو نه هم ډېر وو.

په هغو کې ښځې ، سپين ږيري او ماشومان وو.

هغوی ولاړشوو.

ټول خوشحاله ښکارېدل.

بس موټر ورسېدل.

هغوی نږدې خپل او خپلوان به يوه حای او په يوه موټر کې ختل.

ټول موټر ډک شوو، بيا يې حرکت پيل کړ.

د اوایي ډگر څخه و وتل.

هريوه به د موټرو شيشو نه ننداره كوه.
چا به ودانيو او چا به لوحو ته كتل.
د لوحو توري انگرېزي ته ورته، مگر انگرېزي نه وه.
دا كومه بله اروپايي ژبه وه.
موټر ټول يوه پندغاري ته ورسېدل.
الته د موټرو تم خای كي ودرېدل.
بيا يوه كس راغی.
خلكو ته يي و ويل:
ورو، ورو له موټره كوز شی.
ټول كوز شوو.
بيا يي هغوی ته و ويل:
ټول سره حلقه شی.
خلک سره حلقه شوو.
بيا يي په وار (نوبت) سره په لويو خيمو كي سره و وېشل.
هر كس خپلو خيمو ته د ننه شو.
دېخوا، اخوا كېنېناستل.
لږ ځنډ وروسته هغوی ته خوراکي توکي او اوبه راوړل شوي.
ټول تېري او وېري وو.

د خوراکي توکو او اوبو لاسته راوړو سره، ډېر خوشحاله شوو.

بيا يې په خوړو پيل کړ.

خو ورځي تېرې شوې.

خه خلک يې په هوتلونو کې ځای پرځای کړل.

پرو هم په دې ډله کې وه.

خه کالي او نور ورځني روغتيايي اسباب (وسايل) يې هم پر مهاجرو و وېشل.

بيا يې هغوی ته د ژبې درسونه پيل کړل.

مياشت تېره شوه.

هغوی لږ، لږ سميزې خبرې يادې کړې.

بيا هغوی تر څو مترو پورې د ګرځېدو اجازه تر لاسه کړه.

الته پر حجاب بنديز و.

چا نه شو کولای چې له حجاب سره وګرځي.

پرو خوشحاله وه.

لمړۍ يې خپل پورنۍ (څادر، ټيکړۍ) له سره لرې کړ.

بيا يې حجاب کوټې المارۍ کې کښېښود.

د باندې به سر توري وته.

ورو، ورو يې جامې هم بدلون و موند.

اورد پطلون يې لنډ او تر زنگنو هم اوچته شو.
د کميس نستوري يې هم لنډ شوو.
الته اوږدې جامې نه وې.
هغه هم خوشحاله وه.
کال تېر شو.
هغې لږ ژبه ياده کړه.
بيا به اخوا دبخوا گرځېده.
کال بل هم تېر شو.
هغې د مجازی نړۍ سره اړيکې ټينگې کړې.
د انستاگرام غړې شوه.
څه خپل انځورونه يې گډ کړل.
خلکو او د هغې پخوانيو همکارانو ورته پام شوو.
هر يوه به په خپل وار سره، د هغې انځورونه خوښول (لايك کول)
او کښته کول.
هغه هم خوشحاله وه چې ليدونکي يې ورځ تر بلې ډېرېږي.
جامې يې ورو، ورو اروپايي شوې.
خپل وېبستانو ته يې هم رنگ ورکړ.
لمړۍ يې خرمايي بيا يې ژېړ کړل.

هغه به پارکونو ته، تله او الته به يې د اروپايي جامو سره انځورونه
اخيستل او بيا به يې د خپل د انستاگرام پر پاڼې اچول.

خوبښونکي يې ډېرېدل.

هغه ورځ تر بلې بدلېده.

کله به سينما او کله به د شپې نڅا کلوپ (ډانس کلپ) ته، هم تله.

په لمړيو څو ورځو کې الته کښېناسته او د نڅا ننداره به يې کوه.

اوسېدو ځای ته به تله.

الته به يې ټيپ يا تلويزيون روښانه کاوه.

هم به يې د نڅا ننداره او هم به يې په خپله نڅا زده کوه.

اروپايي نڅا يې هم زده کړه.

بيا به د نورو انجنو سره نڅا کلوپ (ډانس کلپ) ته، تله او الته به يې
د انجنو سره نڅل.

لمړی به يې د انجو سره نڅل.

بيا ورو، ورو د الکانو بلنې ته يې هم، هو ويل.

اروپايي نڅا يې ښه زده کړه.

بيا يې د خپلې نڅا لنډ فلمونه هم اخيستل او په خپل انستاگرام پاڼې
ايښودل.

هغه دې کار ته خوشحاله وه.

هغه نوې ځوانه شوې وه.

سوچ يي کاوه چي همدا ژوند دی.

خان يي اروپايي بوله (باله).

څه ځنډ وروسته يي د تابعيت درخواست ورکړ.

بيا يي په درخواست کي خپل پلار، مور ورور او خور هم گډ کړل،
تر څو هغوی هم و توانېږي اروپا ته لاړ او د هغې په څېر ژوند
وکړي.

د انځورونه داسې بنکاري چي هغه غواړي مودله شي.

هغه اوس لږ (نيمې) بربنډې جامې (کالۍ) اغوندي، توري چشمي
په سترگو کوي.

هغه د مودلي په شان عمل (اکت) کوي.

په دري ژبې کې يوه ډېر څرگند او مشهوره متل دی چې وايي:

با ما نشینی (بنشینی) ما شوی - با ديگ نشینی سياه شوی

پای

د چاپ شويو کتابونو لیست

۱. معماري افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحي در معماري
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
(برای اساتيد انستيتوت های تخنيكي و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تخنيك (گامی به سوی دنيای انجینري) جلد اول
۵. رسم تخنيك (گامی به سوی دنيای انجینري) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحي در معماري (بخش اداري)
۷. معماري اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماري شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندي اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاريه / دنيای انجینري
۱۲. آموخته های ناب از طراحي تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقيقي با مقیاس معماري
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماري و مهندسي
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنيا نگذاري اولین مساجد توسط افغانها در آسترليا
۱۸. آموخته های ناب از طراحي تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چې قانون نه شته (گدوډي د افغانستان په معماری کې)
۲۶. مدرنه جوما تونه ،، پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه - مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حاکمی - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی
تخنیک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او گلچین (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

۳۹. برف ها آب ميشود
۴۰. رسم و تخنيک (گامی به سوی دنيای انجینري) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بودا بشکاري (پښتو ناول)
۴۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۴. د اسلامي معمارۍ پيل
۴۵. حيوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دينی مولوي صاحب خيرالله مخدوم (جلد دوم)
۴۷. د شپېلی مينه (مه ينه) په کچه گړۍ کې (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مينه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د يوې ښونکې مینان په يوه ټولگي کې (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گړي ماما مينه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کې ودانيز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بي زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مينې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او گړندۍ کړنلاره د معمارانو او انجینېرانو (انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دينی مولوي صاحب خيرالله مخدوم (جلد سوم)
۵۹. سيدو او عيدو - د کوشنيوالي خواره ملگري (پښتو ناول)
۶۰. د يوې مياشتې ناولي (پښتو ناول)
۶۱. د خاڅکو هار (د يوه سړی لنډې کيسې)

۶۲. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
۶۳. کوشنۍ سوداگړه (پښتو ناول)
۶۴. د کابل ښار معماري - بي بي مهر
۶۵. سرغندوی (ناب، مشهور) پوږي
۶۶. ډارونکۍ سپلاډ (پښتو ناول)
۶۷. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
۶۸. د پخوانیو جوماتونو توپیر د نن سره
۶۹. د مور وژونکۍ (قاتل)، (پښتو ناول)
۷۰. د مور مېړه (پښتو ناول)
۷۱. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم
(جلد چهارم)
۷۲. لېونی ملا (پښتو ناول)
۷۳. خوان شهید (پښتو ناول)
۷۴. توده برستن (پښتو ناول)
۷۵. نورک اکا (پښتو ناول)
۷۶. غریبک (پښتو ناول)
۷۷. د ژوند خورې او ترخې (پښتو ناول)
۷۸. الماء [دیارس کلنه فلسطینی انجلی تر نړېدلې ودانۍ (پښتو ناول)]
۷۹. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم
(جلد پنجم)
۸۰. ادبي لښتې / چوب ادبی
۸۱. د ښاروالۍ کاریگر (پښتو ناول)
۸۲. د خاورو لاندې ښار (د عینک مسو کان ته څېرمه)
۸۳. شهرۍ زیر خاک (نزدیک معدن مس عینک)
۸۴. ساختمان های کانتینری
۸۵. کانتینري ودانۍ

Architecture of Buddhist temple in Kabul city	۸۶.
بنکلي هوسی (پښتو کيسه)	۸۷.
خره بيزو (پښتو کيسه)	۸۸.
سور تنور (پښتو ناول)	۸۹.
سپين کارغه (پښتو داستان)	۹۰.
لېونی لېوه (پښتو داستان)	۹۱.
بندي مرغه (پښتو داستان)	۹۲.
بي وخته سېلاب (پښتو ناول)	۹۳.
ملا نصرالدين سره د دوکي پايله (پښتو ناول)	۹۴.
د پوی بهلول غوره پرېکړه (پښتو داستان)	۹۵.
د کابل ښار لمري گمرک اداري ودانۍ معماري	۹۶.
ناکامه مينه (پښتو ناول)	۹۷.
سنگلاخ دره او معماري	۹۸.
عشق در کانتینر ها (ناول به زبان دری)	۹۹.
مادل اندازه گیری اسلامی	۱۰۰.
په گاونډ هېواد کې زړه بايلل (پښتو ناول)	۱۰۱.
بازی ها وسپورت های محلی مردم افغانستان - جلد اول	۱۰۲.
منار های غزنی - گذشته و حال	۱۰۳.
توري چشمي (عينکي) پښتو ناول	۱۰۴.

د کار لاندې کتابونو لیست

۱. هنر خطاطی و میناتورۍ در مراد خانی
۲. هنر کللی در مرادخانی
۳. بی وخته باران
۴. د ژوند پای

د وخت او امکان په صورت کي

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

Black Glass

Unbelievable novel

Written by: Architect PHD Hashimatullah Atmar

Date: August – September / 2028

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library